

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų
Kupiškis,
1960 m. sausio 9 d.
Šeštadienis
Nr. 3 (1384)
Kaina 15 kap.

KAIP PADIDINTI KARVIŲ PRODUKTYVUMĄ ŽIEMĄ

Pašarai ir priežiūra — svarbiausia

Ona Purkėnienė
„Nemuno“ kolūkio karvių melžėja

Mano svajonė tapo tikrove — per visus praėjusius metus iš kiekvienos prižiūrimos karvės aš primelžiau po 3000 kg pieno. Kadangi prižiūrėjau ir melžiau keturiolika visuomeninių karvių, tai pasiektais rezultatais pieno gamyboje esu patenkinta. Tačiau tai — ne riba. Šiais metais esu pasiryžusi primelžti iš kiekvienos prižiūrimos karvės vidutiniškai ne mažiau kaip po 3500 kg pieno.

Kad pašarai ir gyvulių priežiūra nulemia karvių pieningumą, tai jau žinoma ir mūsų prosenelių. Bet mes, gyvulininkystės darbuotojai, turime būti taupūs ir siekti, kad pieno primelžimas kiltų pigių pašarų sąskaita. Taip mes praėjusiais metais ir darėme. Tiesa, vasarą šis klausimas išsprendžiamas labai lengvai. Ganyk karves geroje ganyklose, duok iki soties joms žalių pašarų, ir pieno bus. Bet mes siekiame, kad ir žiemą pieno būtų primelžiama ne mažiau, ir svarbiausia — pigiau.

Kaip gi mes visuomeninės karves prižiūrime žiemą? Visų pirma mes dėkingi laukininkystės darbininkams, brigadininkams, Antanui Gurkiliui ir Marceliui Žekoniui, kurie dau-

giausia išaugino pašarinių kultūrų: šakniavaisių, kukurūzų, o taip pat stambių pašarų. Todėl dabar, žiemą, vidutiniško pieningumo karvei tenka apie 50 kg sultingųjų pašarų — siloso, šakniavaisių. Aukšto produktyvumo karvėms šią normą padidiname trečdaliu. Kaip parodė praktika, sultingieji pašarai turi lemiama reikšmę didinant karvių pieningumą žiemos metu. Ir kada dar kiekvienai melžiamai karvei vidutiniškai per dieną duodi iki 10 kg šieno, dobilų bei gerų vasarinių šiaudų, tai tokia karvė per metus duoda daugiau kaip 2500 kg pieno.

Mes apskaičiavome, kad vasarą neapsimoka karvėms skirti koncentratų. Dabar, žiemą, vidutiniškai kiekvienai karvei išduodame apie 3 kg koncentratų per dieną. Bet galvojame, kaip ateltyje šią normą sumažinti. Ir kada kitais metais karvių šėrimui daugiau skirsime runkelių, kukurūzų siloso, šias normas galėsime drąsiai mažinti, o karvių produktyvumas tikrai nesumažės.

Panašiai galvoja ir mano draugės melžėjos Genė Traskaitė, Bronė Navarsbininkas, brigadininkas, Antanui Gurkiliui ir Marceliui Žekoniui, kurie dau-

Su naujomis darbo dovanomis — I antruosius septynmečio metus

Neblogų gamybi-
nių rodiklių praėjusiais metais pasiekė darbuotojai „Laisvės“ kolūkio kolūkiečiai. Ji davė žodį šiais, antraisiais septynmečio metais dirbti dar geriau. Nuo jos neatsilieka ir kitos visuomeninių karvių melžėjos Genė Vėntienė, Marė Bugienė, Irena Inčiuraitė ir kt.

Iš visos širdies padirbėjo ir septyniadešimtmetė sėlininkė Paulina Aleknienė, žingsni didingojo septynmečio keliu. Štai darbšti kolūkio karvių melžėja Emilija Kubiliūtė savo išpareigojimą — primelžti iš kiek-

vienos prižiūrimos karvės ne mažiau kaip po 2200 kg pieno — pilnai įvykdė. Ji davė žodį šiais, antraisiais septynmečio metais dirbti dar geriau. Nuo jos neatsilieka ir kitos visuomeninių karvių melžėjos Genė Vėntienė, Marė Bugienė, Irena Inčiuraitė ir kt.

Iš visos širdies padirbėjo ir septyniadešimtmetė sėlininkė Paulina Aleknienė, žingsni didingojo septynmečio keliu. Štai darbšti kolūkio karvių melžėja Emilija Kubiliūtė savo išpareigojimą — primelžti iš kiek-

vienos prižiūrimos karvės ne mažiau kaip po 2200 kg pieno — pilnai įvykdė. Ji davė žodį šiais, antraisiais septynmečio metais dirbti dar geriau. Nuo jos neatsilieka ir kitos visuomeninių karvių melžėjos Genė Vėntienė, Marė Bugienė, Irena Inčiuraitė ir kt.

visuomeniniam ūkiui duotų dar didesnes pajamas. Gerų gamybinių rodiklių, gaminant gyvulininkystės produktus, pasiekė ir kolūkio kaulių augintojos Ona Zlotkutė, Bronė Ragauskienė, Veronika Gričienė. Nebe viena šimtą jų išaugintų bekonų kolūkis parodė valstybei. Nėra abejonės, kad ir kaulių augintojos antraisiais septynmečio metais išaugins žymiai daugiau bekonų, sieks jų savikainos mažinimo. Negalima nepaminėti ir geriausių kolūkio arklinių Jonų Kručo ir Jefi-

Genė
IS VIENOS
LTUONĖS

Neblogai, bet galima
dar geriau

Jau kuris laikas, kaip Subačiaus geležinkelio stoties gyvenvietė yra elektrifikuota. Praėjusių metų kovo mėnesį buvo imtasi visų priemonių, kad kaip galint geriau aprūpinti gyventojus elektros šviesa. Padirbėjome daug. Metinį darbų planą įvykdėme gruodžio 1 d. Virš metinio plano elektrinė pagamino 11990 kilovatvalandžių. Pilnai elektrifikuota ligoninė, visos parduotuvės, užkandinė, o taip pat gyvenamieji butai.

Mūsų kolektyvas siekia, kad kuo daugiau būtų pagaminama elektros energijos, kad dar geriau būtų aptarnaujami darbo žmonės. Tačiau trūkumų vis dar pasitaiko, kurių mes vieni, be kitų įstaigų bei organizacijų pagalbos, nepajėgiame pašalinti. Didžiausias trūkumas yra tas, kad neturime pakankamai elektros laidų, nuo ko žymi dalis elektros energijos nueina veltui, per silpną srovę pasiekia toliau nuo elektrinės gyvenančius darbo žmones. Generatoriaus gamina- mos srovės įtampa yra 300 voltų. Ties ligoninė ji jau sumažėja iki 200 voltų, prie

STALINGRADO SRITIS. Kolūkio „Deminskij“ (Novo-Anensko rajonas) mašinų parke yra 75 traktoriai, 50 kombainų, 60 automašinų ir daug kitos technikos, pirkto iš valstybės. Kolūkis turi gerai įrengtas dirbtuves su mechaniniu, šlifavimo, remonto ir surinkimo cechais. Mechanizatorių brigadoms vadovaujama iš dispečerinio punkto radijo ryšio pagalba.

Nuotraukoje: dirbtuvių vedėjas inžinierius J. Skvircovas (kairėje) ir traktorininkas A. Arčakovas surenka traktoriaus užpakalinį tiltą po kapitalinio remonto. Kolūkio dispečeris M. Marčenko duoda nurodymus mechanizatoriams radijo pagalba.

Kodėl mūsų kolūkyje nekaupiamos vietinės trąšos

Užbaigus pirmuosius septynmečio metus, žemdirbiams iškyla naujas, labai svarbus ir atsakingas uždavinys — kova už antrųjų septynmečio metų derlių. Šių metų derlius turi būti kur kas gausesnis negu pirmųjų. O jis priklausys pirmiausia nuo gerai įdirbtų ir gausiai patęstų dirvų. Dabar ypatingas dėmesys turi būti skiriamas organinių trąšų sukaupimui ir kompostų gamybai.

Pažvelkime į M. Melnikaitės vardo kolūkį. Čia nepatenkinamai kaupiamos vietinės trąšos, mažai jų išvežama į laukus. Nėra sudarytų planų, kiek kolūkyje žiemos metu turi būti paruošta durpių-mėšlo pūdinių, sukaupia mėšlo; daug nesklaidumy ir su transportu. O transporto klausimas labai opus. Dažnai, nesant traktorinių rogių, technikai tenka prastovėti. Tuo tarpu transporto priemonėmis

apsirūpinti pilnai pajėgus patys kolūkiečiai.

Vietinių trąšų sukaupimo ir išvežimo į laukus užduotis lengvai galima būtų įvykdyti, jei visi kolūkiečiai taip dirbtų, kaip Jonas Mockevičius, Aleksas Petrasas, Juozas Ribokas (III brigada), tačiau kolūkyje dar yra tokių žmonių, kurie vengia darbo gamyboje. Tai jauni vyrai Aloyzas Bernatonis, Jonas Bernatonis, Marcelė Bukauskienė, Domė Bernatienė ir kt. Nejaugi brigadininkams A. Grunskiui, J. Pajarskui nerūpi, kad visi brigadų darbingi žmonės dalyvaudų vietinių trąšų sukaupime, jų išvežime į laukus?

Laukti nėra ko — dabar pačios palankiausios sąlygos vietinių trąšų sukaupimui, jų išvežimui į laukus. O be organinių trąšų gausaus derliaus nėra ko tikėtis.

B. Paalksnytė
K. Vaplys
M. Melnikaitės v. kolūkis

K. Liepa
Subačiaus gyvenvietės elektrinės vyr. mašinistas

Pradžia padaryta

Jeigu tik bus religinė šventė, tai pasitaiko, kad prieš ją taip ir rūksta pakrūmėje ar kur pirtyje bravoras.

Užsiniuodiję namine degtine, žmonės nebežino ką daro. O kiek visokių nelaimių: vienas, žiūrėk, motociklu nutaria parodyti ką gali, kitas įsismaginęs po arklio kojomis puola.

— Reikia vieną sykį baigti su naminės gamintojais ir laikytojais, — nusprendė komjaunuliai.

— Mes jums padėsime, — pritarė milicijos darbuotojai.

Ir štai susidarė trys grupės: pirmoje — komjaunuliai Henrikas Jakas, Zina Varkalytė ir Bronius Strolia, antroje — Jonas Lašauskas ir Romas Semėnas, trečioje — Jefrosimas Gromakovas ir Vincas Basonis.

Buvo nutarta aplankyti Mičiurino vardo kolūkį, kuriame jau nuo seniai kai kas „garsėjo“ naminės degtinės gaminiu...

Grupės išsiskirstė, patraukė kiekviena sau. Susitikdami su kolūkiečiais, komjaunuliai aiškino naminės degtinės žalą, kalbėjo, kiek daug nelaimių žmogui atneša girtuokliavimas, kad su naminės gamintojais ir laikytojais reikia kovoti ne tik valdžios organams, milicijai, bet ir patiems kolūkiečiams.

Melaišių kaime pas kolūketį Alfonsą Vilėniškį buvo rasta 3 litrai naminės degtinės. Jos gamintojas gynėsi iš paskutiniųjų:

— Nedarau aš samagonol Dievulėliau gink, nedarau!

Bet čia buvo dar rasta ir naminei degtinei gaminti prietaiso dalis. Nors tai jau aiškiai kalbėjo apie tai, kad Vilėniškis gamina naminę degtinę, bet jis vis gynėsi...

Kada Jurgeliškių kaime pas kolūketę Anelę Tručinskienę taip pat buvo rasta naminės degtinės, moteris irgi gynėsi kiek bejmaningai:

— Turguje pirkau! Žinot, ant kalėdų reikia išgerti... Tik litrą, matot, teradote...

Kad Tručinskienė laiko naminę degtinę, nebuvo abejonių, bet čia pasitvirtino tai, kad, šiaip ar taip, religinė

šventė be girtavimų negali praeiti. Jeigu artėja šventė, artėja ir gėrimas, naminės degtinės gaminimas ir t. t. Bronius Kručas iš Jurgeliškių kaimo taip pat visą bendrą metė ant „šventų kalėdų“. Pas jį buvo rasta 250 gramų naminės degtinės. Tai ne daug, žinoma, bet visgi faktas — naminės degtinės turėjo, o, gal būt, pats ją ir gamino.

Ciklių kaime pas Marę Remeikienę komjaunuliai rado net 5 litrus naminės degtinės. Ką gi, Remeikienė kalėdoms „gerai“ buvo pasiruošusi... Ši moteris supranta, kad „dievui įtiksi, jei bonkoj kliuks...“ Bet ji, matyt, nepagalvojo, kiek žmogui naminė degtinė atneša nelaimių ir skausmo, kad kaip tik dėl tų lašų yra šeimos, kenčia vaikai, turėdami girtuoklį tėvą.

Pas Antaną Breskų iš Kairių kaimo degtinės nebuvo rasta. Mat, šis vyras dar nesusipėjo jos išvaryti. Bet už tai pas jį buvo rasta visas kubilas brogos. Kai komjaunuliai vertė ant žemės brogą, žmogelį net gaudulys suėmė... Na, žinoma, tai bus pamoka; gal būt, jis supras, kad nereikia nuodyti žmonių.

Šie visi minėti naminės degtinės darytojai ir laikytojai yra nubausti. Liaudies teismas Alfonsą Vilėniškį, Anelę Tručinskienę pagal 1959 m. birželio mėn. 19 dienos įsaką „Dėl atsakomybės už naminės degtinės ir įrankių jai gaminti laikymą“ nuteisė po 15 parų. Neliko nenubausti ir kiti.

Į kovą su naminės degtinės laikytojais ir darytojais rajono komjaunuliai jau įsijungė. Ir, reikia pasakyti, sėkmingai įsijungė. Ateityje tokios ir panašios išvykos bus daromos dažniau į rajono kolūkius bei gyvenvietes.

Norisi pakviesti ne tik komjaunuolius, bet ir nesąjunginį jaunimą įsijungti į šią garbingą, labai reikiamą kovą prieš naminės degtinės laikytojus ir gamintojus.

Zina Varkalytė, Bronius Strolia, Romas Semėnas, Reido brigados nariai

DAUGIAU KAIP TŪKSTANTIS

STALINO KELIU

2 psl. 1960 m. sausio 9 d.

Kauno kultūros rūmų saviveiklininkai koncertavo ne tik savo miesto įmonėse ir įstaigose, daugelio Lietuvos rajonų kolūkiuose, bet taip pat Maskvos, Leningrado, Ukrainos, Baltarusijos ir Estijos klubuose bei kultūros rūmuose. Dabar čia yra 28 įvairūs ratellai, kurie jungia daugiau kaip tūkstantį dalyvių. Nuotraukoje: repetuoja išraiškingų šokių ratello nariai.

Iš vienos dienos pašto

ŠIANDIENĄ kolūkiniame kaime sudarytos visos sąlygos kultūringai praleisti laisvalaikius, pasilinksminti. Veikia daug klubų-skaityklų, bibliotekų. Yra biblioteka ir „Laisvės“ kolūkyje. Tačiau būtų šimtą kartų geriau, jeigu bibliotekos vedėja Regina Bitautaitė dažniau ją laikytų neužrakintą, labiau rūpintųsi kolūkiečių kultūringu laisvalaikiu.

A. Žilys

PRANAS MATUZEVIČIUS, LIONĖ BARTULIENĖ, mechanizatoriai POVILAS KIRDA, GRIGORIJUS KOSTINAS — pavyzdgingiausi „Vėžionių“ kolūkiečiai, geriausi gamybininkai. Prie darnaus kolektyvo dar vis nepritampa Albinas Jūrėnas, Antanas Bartulis, Jonas Jūrėnas. Nuo pastarųjų daug nukentėję ir brigadininkas Leonas Pilkauskas, kuris visada palydimas įvairiais koliojimais, šmeižtais.

V. Vizbaraitė

KAZIMIERAS STRIŪKA — stropiausias laiškininkas ne tik „Skodinio“ kolūkyje, bet ir visoje Aukštupėnų apylinkėje. Tai žmogus, kuris apie poilsį pagalvoja tik išnešiojęs visiems prenumeratoriams spaudą, adresatams — korespondenciją. O jo petius jau slogia nemaža metų našta.

R. Skodlnytė

PRENUMERUOTI, skaityti laikraščius, žurnalus dabar sudarytos visos sąlygos net ir tolimiausių kolūkių nariams: spauda pristatoma kiekvienam prenumeratoriui į namus, o taip pat ir užprenumeruojama.

„Laisvės“ kolūkiečiai 1 brigadoje laiškininkė dirba Janina Stančikaitė. Anksčiau ji dirbo stropiai, tačiau paskutiniu laiku apsilėjo — noretai laišškai būna atklijuoti, o laikraščiai — apiplėšyti. Atminti, Janina, kad kolūkiečiai blogų žmonių nepakenčia darniame kolektyve.

J. Geltauskas

ALOYZAS PLUKTAS, KAZYS PUKENIS, ANTANAS VANAGAS — geriausi „Vedrupio“ kolūkiečiai statybinės brigados darbininkai. Statybinės brigados brigadininkas Vladas Bočiulis linki darbščiausiems brigados statybininkams šiais metais dirbti ne blogiau kaip praėjusiais, papuošti gimtąjį kolūką naujais visuomeniniais pastatais.

V. Banionis

JAUNASIS DRAUGE,

kaip tu pradėdi antruosius didingojo septynmečio metus?

Pasiekimai skatina dar geriau dirbti

Yra žmonių, kurie tvirtina, kad, dirbant ilgą laiką vienoje vietoje, darbas nusibosta, pasidaro nebeįdomus, pagaliau pradeda ir nebesisekti. Tačiau taip samprotauja tik netvirtos valios, be nusistatymo žmonės. „Pirmūno“ kolūkyje visuomeninių karvių melžėja Aldona Zakarauskaitė dirba jau daugiau kaip 4 metai. Bet iš jos lūpų dar niekam neteko girdėti, kad šis darbas jai nepatiktų arba būtų nors kiek nusibodęs. Priešingai, Aldona savo darbe vis daugiau randa naujovių, tariasi su kitomis karvių melžėjomis, o dirbant drauge, su kolektyvu, — pasiekiami žymiai geresni ir rezultatai.

Šiais metais Aldona Zakarauskaitė prižiūri ir melžia 15 kolūkiečių karvių. Tai nemažai, tačiau šaunioji melžėja nenusimena, nesiskundžia. Praėjusiais metais iš kiekvienos prižiūrimos karvės ji vidutiniškai primelžė po pusę tūkstančio kg pieno daugiau negu 1958 metais. O šiais, antraisiais septynmečio metais ji pasiryžusi primelžti dar daugiau pieno.

Aldonai dar tik dvidešimt vieneri metai, tačiau savo patyrimu darbe, pasiekimais ji gali lenktyniauti su kiekviena kolūkiečių karvių melžėja. O visa tai pasiekama darbščiu, nuoširdžiu darbu, melle kolektyvui, gimtajam kolūkiui.

Aldonai tenka ir visi namų ruošos darbai — tėveliai seni, mažai ką bepajėgia. Be to, čia dar dvi jaunesnės sesutės. Tačiau jaunatviškas ryžtas viską nugalai. Malonu pas ją užsukti į namus, kur kiekviename žingsnyje jaučiasi darbšti, tvarkinga ranka; pavyzdinčiai prižiūri ji ir visuomeninius gyvulius. Tokiais žmonėmis šiandieną turi tapti kiekvienas. Tik darbščios rankos uždegs pirmuosius komunizmo žiburius.

V. Ažuolas

„Pirmūno“ kolūkis

Ir vėl pabaigtuvių vainikas

„Gegužės Pirmosios“ kolūkiečių žemdirbiai — sumanūs šeimininkai. Jie kiekvienais metais tinkamai paruošia kolūkiečių dirvas, jas patręšia, laiku užbaigia sėją. Todėl ir žemė kolūkiečiams dosniai atsilygina. Jau praėjusiais metais kolūkiečių valdyba, žemdirbiai susirūpino, kad išaugintą derlių nebeteptų esama sandėlį, dalį grūdų teko išvežioti po atskiras klėtis.

Neseniai kolūkyje pasirodė naujas pabaigtuvių vainikas. Tai šaunieji kolūkiečių statybininkai R. Pakštas, J. Mišūnas ir kt. užbaigė naujo 300 t talpos grūdų sandėlio statybą. Dabar sudarytos visos sąlygos, kad nei vienas kolūkinio derliaus grūdas nueitų veltui, nesugestų.

A. Petrulis

Alizavos apylinkė

DVI PRIEŠINGYBĖS

Visame „Adomynės“ kolūkyje nerasiaime tokių priešingybių, kaip laiškininkė Stasė Namiejūnienė ir jauna kolūketė Bronė Janiulytė. Jei pirmoji, aptarnaudama artelės II brigados kolūkiečius, dirba sąžiningai, nusišnešė visų brigados narių pagarbą ir pasitikėjimą, tai Bronė Janiulytė nenori net klausytis apie jokią darbą, gyvena išlaikoma senutės motinos.

Bronei Janiulytei reikėtų pasekti Stasės Namiejūnienės pavyzdžiu ir pradėti vieną kartą savistovų gyvenimą. Tik darbščios rankos atneš tikrąją laimę, tik nuoširdus darbas puošia kiekvieno žmogaus gyvenimą.

V. Janauskas

Sėkmės, brigadininke!

Sąžiningai atlieka visus ūkinius darbus „Mūsų rytojaus“ kolūkiečių penktos laukininkystės brigados kolūketis Petras Šimonis. Nebūna jam nei blogo oro, nei sunkių darbų. Bet štai jo dukros Aldona ir Nijolė nesėka tėvo pėdomis. Jau dveji metai, kaip Aldona baigė vidurinę mokyklą. Nudžiugo kolūkiečiai, jai grįžus į kolūkį, tačiau... veltui. Aldona nei negalvoja įsijungti į kolūkinę gamybą. Girdi, aš mokytas, kolūkyje man mažai erdvės pasireikšti ir t. t. Ne, Aldona, ne erdvės, bet noro, meilės darbai pas tave mažai. Jos sesuo Nijolė pasirinko siuvėjos amatą, nors dėl patento tai iki šiol dar neaišku...

Patenkintos buvo šios dykinėtojos, kai brigadininku dirbo P. Audickas, kuris už naminės stikluoką „nematydamo“ jų dykinėjimo. Tačiau kolūkiečiai dabar brigadininku išsirinko sumanų šeimininką — Alfonsą Misikevičių. Išjudinkite, brigadininke, visus brigados tinginius ir pradėkite nuo Aldonos ir Nijolės Šimonyčių. Sėkmės jums!

J. Šluckyš

DARBO PLANAS

Štai jau ir 1960 metai — antrieji septyni-mečio metai. Apie ką gi, draugai korespondentai, rašysime pirmąjį šių metų mėnesį, tai yra sau-sio mėnesį?

KAIP Jūsų kolūkyje, brigadoje, fermoje pra-ėjusiais metais įvykdyti socialistiniai išpareigoji-mai. Rašykite apie geriausius gamybos pirmūnus, darbų organizatorius, pasiekusius geriausių re-zultatų gaminant gyvulininkystės produktus, au-ginant javus, daržoves, technines kultūras. Jelgu išpareigojimai neįvykdyti, nurodykite, kas dėl to kaltas.

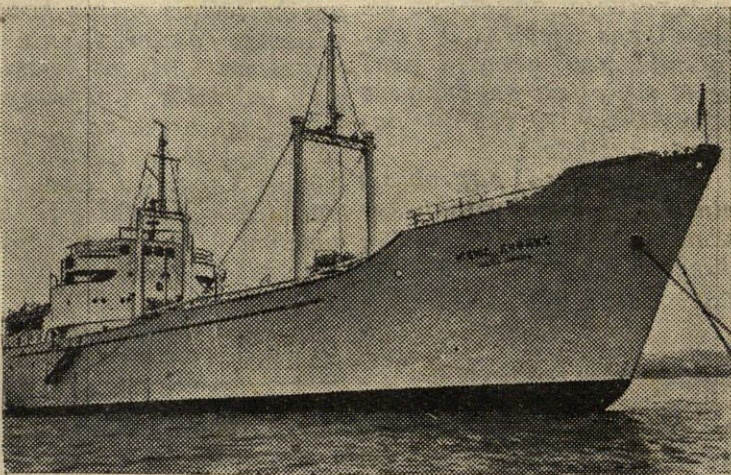
KAS daroma, kad Jūsų kolūkyje šiais metais būtų išaugintos gausus derlius, kaip kaupiamos veltinės trąšos.

KAIP Jūsų artelėje kovojama, kad ir žlema nesumažėtų gyvulių produktyvumas, kaip maži-nama žemės ūkio produktų savikaina.

Taip pat rašykite aktualiausiais tautų drau-gystės, darbo žmonių komunistinio auklėjimo, antireliginėmis temomis. Kiekviename laiške, nagrinėjant kokią nors temą, parodykite tarybi-nį žmogų, visų gėrybių kūrėją.

Alizavos, Antašavos, Salamiesčio apylinkių darbo žmones kviečiame įsi-jungti į garbingas korespondentų gre-tas.

„Stalino keliu“ redakcija

Į Klaipėdą atplaukė šilumlaivis „Julius Janonis“, pa-gal Tarybų Sąjungos užsakymą pastatytas Danijoje. Tai — pirmasis gamybinis refrėžeratorius, kurį gavo Lietuvos žve-jai. Laivas turi galingus šaldymo įrengimus ir gali per pa-rą užšaldyti iki 50 tonų žuvies. Jis priimtinės iš Šiaurės Atlanto žūklaujančių žvejų sugautą žuvį ir pristatys ją į krantą. Laivo triumuose bus galima sutalpinti apie 1000 tonų šaldytos žuvies.

Respublikos žvejybinis laivynas šiais metais jau pasi-pildė vienu didžiuoju šal-domu žvejybinio traleriu bei dviem „Okeano“ tipo traleriais. Artimiausiu me-tu iš Lenkijos Liaudies Respublikos bus gauta stam-bi plaukiojanti bazė „Ta-rybų Lietuva“.

Nuotraukoje: nau-jas šilumlaivis „Julius Ja-nonis“ reide.

V. Rupšlaukio nuotr.

KUPIŠKIO KNYGYNE

F. Šilerts. DRAMOS. Vertė V. Bložė, K. Boruta ir P. Vaičiū-nas. Valst. grož. lit. I-kl., 1959 m. 485 psl. 8.000 egz. Kaina 8 rb.

Rinkinyje išspausdintos šios Frid-richo Šilerio dramos: „Plėši-kai“, „Klasta ir meilė“, „Mari-ja Stiuart“ ir „Vilius Telis“.

D. Londonas. MĖNULIO SLĖ-NYS. Vertė T. Krompolcienė. Valst. grož. lit. I-kl., 1959 m. 563 psl. 25.000 egz. Kaina 9,80 rb. Amerikiečių rašytojo Džeko Lon-dono romane „Mėnulio slėnis“ vaizduojamas darbininkų gy-venimas ir kova XX amžiaus pradžioje Amerikoje.

L. Prozorovskis. SVETIMI VĖJAI. Vertė A. Kličienė. Valst. grož. lit. I-kl., 1959 m. 264 psl. 12.000 egz. Kaina 4,60 rb. Nuotykių apysaka „Svetimi vėjai“ skirta pasiaukojančiai tarybi-

nių žmonių kovai prieš impe-rialistinius šnipus.

I. Neverlis. VAIKINAS IŠ SALS-KO STEPIŲ. Vertė J. Pajaujis. Valst. grož. lit. I-kl., 1959 m. 214 psl. 12.000 egz.

Lenkų rašytojo Igorio Neverlio apysakoje „Vaikinas iš Salsko stepių“ pasakojama apie tary-binį gydytoją, su kuriuo auto-rius susitiko Maidaneko kon-centracijos stovykloje.

Be minėtų knygų, Kupiškio kny-gyne galima įsigyti F. Šilerio „Poeziją“, E. M. Remarko „Trys draugai“, Antano Venclovos „Gi-mimo diena“ ir kt.

„Vieny-bės“ kolūkio revizijos komisijos pirmininko BRONIAUS PAULIUKO

ir komisijos nario PRANO SLA-VINSKO ponaujametinė dainelė:

Mes revizoriai pulkiaus — žinom savo kelią, Tad daugiausia revizuojam Su alumi bačkelę... Oi ly, oi la, la, Saulė leidosi žaliai..

J. Paltarokas

M i s l ė

Ar gali vienas eržilas iš-maitinti visuomeninius paša-rais dvi karves ir būrį avių?

Gali! Tai praktiškai įrodė „Nemuno“ kolūkio kolūketis Albinas Medelinskas. Jis taria-nam eržilui tiek priveža paša-rų, jog tik ai, ai...

J. Bužytė

Skelbimas

Jeigu jus kada po darbo valandų ištiks kokia nelai-mė ir reiks prisikviesti greitąją pagalbą ar gydyto-ją, manęs nežadinkite, vistiek neįsileisiu. Neseniai tai kon-krečiai įrodžiau. Sunkiai susirgo P. Dauko žmona. Atbėgo vyras, visas persi-gandęs, iššaukti greitąją pagalbą, tačiau neišleido. Neįsileidau ir tada, kada pabudo kitame trobos gale gyvenantys šeimininkai Gu-dai. Tik kai apylinkės Ta-rybos pirmininkas K. Sta-nys atėjo kartu su Dauku, įsileidau į vidų.

Giliai atsidavusi miegui

G. Ažubalytė

Migonų ryšių skyriaus viršininkas

Atsakykite „Geniui“

Kupiškio miesto J. Janonio gatvėje beveik iš po klek-vlenos nakties vis daugiau ir daugiau randasi nulaūž-tų medelių, kuriuos taip nuoširdžiai pavasarį sodino moksleiviai, saugojo kupiškėnai.

Kas tas gamtos priešin-s, tas dvikojis „ožys“, kuris taip su „melle“ juos naikli-na? Atsakykite „Geniui“. Gamtos priešin-s neturi likti nenubaustas.

V. Semėnas

MŪSŲ MEDŽIAGOS

PĖDSAKAIS

„ŽIŪROVAS

ŠIANDIENĄ REIKLUS“

Tokio pavadinimo žinutė buvo atspausdinta 1959 m. gruodžio 19 d. „Stalino ke-liu“ Nr. 99(1379). Joje buvo kritikuojamas kilnojamo kino mechanikas M. Grikėnas, ku-ris nuolat girtuokliauja, žlug-do darbo planus.

Rajono kultūros skyriaus vedėjas J. Laucius redakci-jai praneša, kad iškelti fak-tai pasitvirtino. M. Grikėnas griežtai nubaustas ir paskir-tas į kitą maršrutą.

Plauckas, V. Jasinskis

(Tęsinys. Pradžia Nr. 99(1379).

—14—

Nerami naktis

Kadžiulio širdyje verda pyktis. Ne, jis nedovanos banditams — užtenka patyčių ir nekalčių žmonių kraujo! Už-tekina jį prisigėrusi žemelė!

Užpustytu keliu Kadžiulio namų link artėja rogės. Kadžiulis atsitraukia nuo lango ir kreipiasi į užstalėje sė-dintį „Seniūną“:

— Gal, sakau, pasislėpk, nežinau kas atvažiuoja...

— Kur? — pašoka banditas ir pripuola prie lango. — Gera! sakai.

Nuo stalo surenka prirašytus lapelius, kuriuose vi-sokie grasinimai, šmeižtas, baisiausios nesąmonės, ir ding-s-ta slėptuvėje. Jam dingus, Kadžiulis valandėlę žiūri į li-kusį ant stalo neprirašytą lapelį, o stori, sugrubę pirštai suspaudžia pieštuką.

Prieina žmona — visa nerami, sutrikusi.

— Kas su tavimi, Poviliuk? Išsigandai?

— Aš išsigandau? — užsigauna vyras. — Nepažįsti manęs — aš ne iš tokių...

Kadžiulis sėda už stalėn ir negražia, kreiva rašysena margina lapelį.

— Et, supaisysi tave, — numoja ranka žmona ir vėl prieina prie krosnies.

Kadžiulis rašo:

„Gerbiame tamstos, privertė mane iškasti bunkerį ir laikyti „Seniūną“. Tai — miškinis. Mano adresas: Linkiš-

—15—

kių kaimas. Povilas Kadžiulis. 1948 m. vasario mėn. 24 d.“

Sulankstęs lapelį, jis įdėda jį į voką ir užrašo adre-są: „Šimonys, apylinkės pirmininkui“.

— Einu truputėlį laukan, Emiliut... — praeidamas pro žmoną, sušnibžda Kadžiulis.

Rogės privažiuoja prie sodybos. Jose nepažįstamas, jaunas žmogus, apsirengęs didžiuliais kailiniais.

— Žiūrėk, sūnau, — kreipiasi Kadžiulis, — įmesk šį laiškeliuką Šimonyse... Žinau, neturiu kada nuvažiuoti, taip ir neprisiruošiu paaiškinti, kodėl pyliavų neišpyliau...

— Tai jau galėsiu įmesti, — žvaliai atsako vaikinai.

Rogės nuvažiuoja, o Kadžiulis sprunka į trobą. Jį pasitinka įtarus žmonos žvilgsnis.

— Ką tu jam padavei? Mačiau per langą...

— Tylėk ir dievą mylėk, — pajuokauja vyras, tačiau veide, nors jį puošia šypsena, spindi didžiulis nerimas.

Tą naktį Kadžiulis neužsnučia nei mažai valandėlei. Girgždindama lovą, negali sudėti akių ir žmona. Tik „Se-niūnas“ vėl ant suolo pučia visomis dumplėmis. Ateina rytas. Nenoromis ima švisti. „Kodėl jie delsia? — kankina Ka-džiulį mintis. — O gal vaikinai neįmetė laiškų? O gal perskaitė ir dabar praneš banditams, kad jis, Kadžiulis, jų priešin-s ir kad jį nedelsiant reikia nužudyti?“.

Staiga į duris — bar, bar, bar... Kadžiulį net prakai-tas išmuša. Vos širdis pro gerklę neiššoksta!

— Dievulėliau, kas čia dabar? — išsigandusi atsisėda

—16—

lovoje žmona ir patamsyje ima ieškoti suknelės.

Nuo suolo pašoksta „Seniūnas“. Tamsoje spragtelė užvedamas automatas. Čiupęs rankomis savo patalynę, jis subruka ją po lovą, po kuria slypi bunkeris. Išsitraukia pistoletą ir grasindamas:

— Aš lėndu... O jūs žiū-rėkit — nei mur, mur...

Nepraeina nei pusė minu-tės, o „Seniūnas“ jau bun-keryje. Su juo jame dingsta ir patalynė.

Kadžiulis atidaro duris. Prieš jį — jauni liaudies gynėjų veidai.

(B. d.).

STALINO KELIU

3 psl. 1960 m. sausio 9 d.

□♦□

JAPONIJA. Tokio. 4 milijonai žmonių išėjo į demonstraciją prieš japonų — amerikiečių „saugumo sutarties“ peržiūrėjimą. Tai aštunta iš eilės demonstracija prieš „saugumo sutarties“ peržiūrėjimą.

Nuotraukoje: demonstracijos metu.

□♦□

Rajono MOKYKLOSE

GERIAUSIŲ MOKYKLOS SPORTININKŲ DEŠIMTUKAS

Subačiaus vidurinėje mokykloje buvo paskelbtas konkursas geriausiui mokyklos sportininkų dešimtukui išaiškinti. Buvo pasiūlytas 31 sportininkas. Suvedus rezultatus, į dešimtuką pateko šie mokyklos sportininkai: Rimantas Vitonis, Vaidutis Juodzevičius, Gediminas Rudzinskas, Dima Bėčiūtė, Bronius Durosevičius, Vladas Vitkevičiūtė, Vanda Manikaitė, Balys Jakšys, Edmundas Žiura ir Ina Bėčiūtė.

B. Vilimavičius

JAUNŲJŲ TENISININKŲ VĖRŽYBOS

Subačiaus vidurinėje mokykloje įvyko tarpklasinių stalo teniso varžybos. Jose dalyvavo V ir VI klasių moksleiviai. Varžybas laimėjo šeštokai. Geriausiai prie žaidimo stalo pasirodė J. Jakkevičius ir S. Jonuška.

V. Penkaitis

KARNAVALAS MOKYKLOJE

VI. Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos pirminės komitetas surengė karnavalą. Jame moksleiviai dalyvavo la-

bai skaitlingai. Geriausios kaukės buvo premijuotos. Be to, karnavalo metu buvo pasirodyta su įdomiomis programomis.

R. Alikas

FILATELISTŲ PARODĖLĖ

Neseniai VI. Rekašiaus vardo vidurinėje mokykloje įvyko jaunųjų filatelistų parodėlė. Daugiausia ženklų surinko ir gražiausiai juos sutvarkė Vc klasės pionierė M. Žiukaitė. Jai atiteko pirmoji vieta. Antroji vieta atiteko VIIb klasės pionieriui Algiiui Pranauskui, trečioji — VIc klasės pionieriui Kęstučiui Sasnauskui.

Nemažai pašto ženklų turi surinkę A. Markevičiūtė, Br. Glemžaitė (Villa kl.), Rimas Morkūnas (VIc kl.) ir kt. pionieriai. Jie taip pat renka pašto vokų iškarpas, degtukų dėžučių etiketes.

I. Karazijaitė

VI. Rekašiaus v. vidurinės mokyklos vyr. pionierių vadovė

Logika aukštyn kojomis

Čikagoje (JAV) yra „Klubas atvirkščiai“. Klubo nariai susitiek sako ne „Sveikas“, o „Iki pasimatymo“.

Į klubo patalpą įeina atbuli. Desertą valgo prieš sriubą, o drabužius vilki išvirkščius. Neseniai vienas narys įėjo į klubą ant rankų, kurios buvo apautos batukais, o ant kojų buvo spe-

cialiai pasiūtos pirštinės.

Reikia pasakyti, kad Čikagos originalai nepasizymi fantazija. Būtų galima jiems parekomenduoti, pavyzdžiui, pirma sėsti, o po to prisistumti kėdę. Dar būtų labai įdomu miegoti ant lubų ir rūkyti cigarą nuo uždegto galo. Tai bent būtų efektas.

KAIP SUNKU TAPTI ŠVENTUOJU

„Aš reikalauju nubausti kaukėtus nežinomuosius, kurie sutepė visus religinius ir moralinius įstatymus“, — rašoma prokurorui įteiktame skunde. Kas gi tie žmonės ir dėl ko skundžiamasi?

Pasirodo, „auka“ tapo 65 metų amžiaus Antonio Polastro, turtingas valstietis iš vieno Neapolio apylinkių kaimo. Į senatvę pajutęs neįveikiamą troškimą tapti „šventuoju“, jis pasirinko tam labai originalų kelią — nesisprauti. Nepaisydamas jo-

kių giminių įkalbinėjimų, senis buvo nepalenkiamas. Po šešerių atsiskyrimo metų net vaikai nebegalėjo pažinti tikrojo tėvo.

Pagaliau sūnūs neiškentė ir, pusbrolių padedami, „pagrobė“ tėvą.

„Tie banditai, — rašo prokurorui Antonio Polastro, — jėga pasodino mane į karučius ir atvežė į kažkokį namą. Po to, nepaisydami jokių religijos ir moralės įstatymų, jie mane nurengė ir pasodino į šilto vandens vonią. Trys kankintojai mane išmuilino ir pradėjo smarkiai trinti šepčiais, tarsi aš būčiau ne žmogus, o gyvulys. Dar daugiau, jie nuskuto man galvą ir nukirpo mano puikią ilgą barzdą“.

STALINO KELIU

4 psl. 1960 m. sausio 9 d.

O JEIGU IR ŠOBLEVIČIUS BŪTŲ TYLĖJĘS?

Grįždamas iš Kupiškio Šoblevičių gerti. Baranausmiesto į namus, Petras Birbilas pradėjo švaistyti pini-bilas užsuko pas seną savo gus, o juos bekilojant, iš-pažįstamą Povilą Šoble-krito malkų gavimui orde-vičių, gyvenanti Palėvenės-ris — tas pats, kurį Šob-levičius ką tik atidavė Bir-

— Žinai ką, atiduok man bilui. malkoms orderį... — pareiškė Birbilas. — Iš Panevėžio rajono vis dėlto gabalas kelio iki tavęs, vis neprisiruošiau ir neprisiruošiau atvažiuoti.

— Iš tiesų nesiskubinai, juk jau ko ne metal praejo. Sakau, gal tau nei malkų neberekia.

Gavęs malkų paskyros orderį, panevėžietis Petras Birbilas išvyko dviračiu namo.

Nepavažiavęs nei poros kilometrų, staiga jis užle-kia ant akmens ir virsta. Užsigavęs koją, kuri laiką taip ir pasilieka gulėti. Tuo metu pasirodo aukštaūgis, švoiesiais, lygiais plaukais vyriškis.

— Atiduok pinigų, — nieko nelaukęs, užbaubia jis ir išsitraukia peilį.

— O kam gi? — nustebo žmogelis.

Plėšikas neaiškino. Per jėgą ištraukė iš kišenės pinigų, susikimšo juos į kišėnį ir nueidamas isakė:

— Valandą nesijudink iš vietos, nes neteksi galvos.

Pagalvojo, pagalvojo likęs vienas Birbilas ir nusprendė, kad neverta pranešti milicijai: negipagaus vėją lauke?.. O čia dar pavardė nežinoma.

Tuo tarpu su pagrobtais pinigais Jonas Baranauskas susirado mokytoją Leoną Juknevičių ir abu patraukė pas Palėvenės gyventoją

— Parodyk man tą orderį, — paprašė šeimininkas. — Gal turėti, tokių niekų pas mane kiek nori...

Šoblevičius suprato, su kuo turi reikalą, ir pranešė milicijai. Baranauskas buvo sulaikytas.

Kas gi tas Baranauskas?

Tai be nuolatinės gyvenamosios vietos žmogus. Jis neblogas mūrininkas, tačiau, tingėdamas dirbti, pasuko sunkeliais, be saiko ėmė girtuokliauti. Susidejęs su

taip pat žemos moralės moterimi Stase Aukštikalnienė (gyvena Vytauto ir Sodų gatvių kampe), dienų dienas vaikiodavosi be darbo, o nu-tvėręs rublį, tuoj pat jį palikdavo restorane. Visą savo atlyginimą sudėdavo į

bonką ir Aukštikalnienė, visai užmiršusi, kad turi vaikų, kad jie nori valgyti, reikalingi jiems drabužiai.

Štai dėl ko ištisas naktis pas Aukštikalnienę uždavo lyg avilyje, plyšaudavo girti balsai. Ką gi, atitiko kirvis kotą.

Gerbiami skaitytojai, su nusikaltėliais reikia kovoti visiems. Toužmiršti niekad negalima. Blogai pasielgė Birbilas, nepranešęs milicijos organams, kad tą dieną jį apiplėšė. Jeigu nėra sąlygų atvykti į miliciją ir pranešti žodžiu, visuomet tai galima padaryti raštu, paskambinti telefonu.

J. Jarašiūnas

Milicijos jaunesnysis leitenantas

Redaktorius S. Zauka

Valras — girtose rankose

Petras Burkauskas — vyras kaip vyras. Tik, reikia pasakyti, kad turi tokią gerklę, jog neprigertų, jei ir nemunais į burną degtinėlė plauktų. O ir drąsos galybė turi. Kaimynai sako, kad net šimto gaidžių drąsa jo vieno drąsos neatstojai!

Tačiau kalbėkime faktais. Plaukia vieną kartą Burkauskas kolūkiniais laukais lyg žaselė per ežerėlį. Girtas girtutėlis. O čia kaip tyčia pasipainioja viena kolūkio gražuolė. Tikra lelijėlė. Suvirpėjo Burkausko širdelė, sullepsnojo akelės, o pats nei iš vietos.

— Už skruostų raudonį, už skalsčiasias akeles patį nelabajį jums iš peklos už ragų atitempčiau, — suokė lakštingala Burkauskas — drąsuolis traktorininkas.

Ir staiga jo akys įžiūrėjo du traktorus. Ne, tai buvo vienas traktorius, tik pasimatė du...

— Pavėžinsiu, angelėli, pavėžinsiu...

Patikėjo gražuolė traktorininko žodžiams. Susėdo abu ir važiuoja. Bet čia staiga pasipainioja šlaudų stirta.

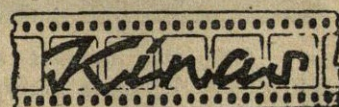
— Jei mirt, tai nors minkštai! — sušuko drąsuolis ir kar-

tu su traktoriumi ir gražuole pradingo šlauduose...

Panašias išdaigas traktorininkas Petras Burkauskas iškrečia dažnai. Kiek įvairaus dydžio griovių išmaišyta, kiek akmenų išraičiota — tai vis jo, „drąsuolio“, darbas. Įdomu, ar dar toli, tepdamas traktorių degtine, jis važiuos tokiu slidžiu keliu?

V. Kaselis

„Naujo gyvenimo“ kolūkis

KUPIŠKYJE,

K. T. „AUŠRA“

„Saulė šviečia visiems“, sausio 12 ir 13 d. d.

„Allo, jūs ne ten paskambinote“ (rumunų), sausio 14 ir 15 d. d.

Nuotraukoje: kadras iš rumunų meninio kino filmo „Allo, jūs ne ten paskambinote“.